

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З
УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮГ-ІНВЕСТ»**

**ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК,
ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ**

1. Інформація про компанію з управління активами

Повна назва : ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮГ-ІНВЕСТ» (надалі – Товариство)

Скорочена назва : ТОВ «КУА «ЮГ-ІНВЕСТ»

Код ЄДРПОУ: 33658226

Дата державної реєстрації: 08 липня 2005 року відповідно до чинного законодавства України.

Місцезнаходження: 65003, м. Одеса, Суворовський район, вул. Одарія, буд. 1

Ліцензії: Ліцензія НКЦПФР за здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) серія № 943, строк дії ліцензії з 03.07.15р. необмежений.

Товариство має Свідоцтво ДКЦПФР про включення до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів № 717 від 28.09.2005 року.

Сайт: uginvest.ua/in.net

Адреса електронної пошти: yug-invest@ugua.com.ua

Основні напрямки діяльності: предметом діяльності ТОВ «КУА «ЮГ-ІНВЕСТ» за Статутом є управління активами інституційних інвесторів.

Інформація про дочірні та асоційовані компанії: немає.

Відокремлені підрозділи (філії та представництва): немає.

Перелік інституційних інвесторів, активи яких перебувають в управлінні КУА:

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ІНДУСТРІАЛЬНИЙ»

Код за ЄДРІСІ 233222

Дата реєстрації фонду 16.09.2005 року.

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ЖИТЛОВИЙ»

Код за ЄДРІСІ 233221

Дата реєстрації фонду 16.09.2005 року.

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ГАЗИФІКАЦІЯ»

Код за ЄДРІСІ 233398

Дата реєстрації фонду 04.07.2006 року.

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ПЕРСПЕКТИВНИЙ»

Код за ЄДРІСІ 233400

Дата реєстрації фонду 04.07.2006 року.

Кількість працівників:

- станом на 31 грудня 2018 р. - 6 осіб.
- станом на 31 грудня 2019 р. - 7 осіб.

Станом на 31 грудня 2018 р. та на 31 грудня 2019 р. учасниками Товариства є:

Учасники товариства:	31.12.2019	31.12.2018
	%	%
Сідельников Артем Вікторович	100	100
Всього	100	100

Для стабільної та безперервної діяльності Товариством розроблені внутрішні положення, інструкції, правила, накази, розпорядження та інші оперативні документи внутрішнього контролю, первинного фінансового моніторингу та аудиту.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень та відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Застосування нових, переглянутих та змінених Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій

При підготовці фінансової звітності за 2019 рік, Товариство застосувало всі нові та переглянуті стандарти та інтерпретації, які мають відношення до його операцій та є обов'язковими для застосування при складанні річної звітності. Застосування доповнень та змін до стандартів та інтерпретацій не призвело до будь-якого суттєвого впливу на облікову політику, фінансовий стан чи результат діяльності Товариства. Товариство має право застосовувати нові МСФЗ з періодів, що зазначаються в самому стандарті або пізніше. Також дозволяється застосування до цієї дати (тобто дострокове застосування).

МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» зміни набули чинності з 1 січня 2019 року та стосуються довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства та продиктовані чинністю ще одного стандарту – МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Йдеться про те, що частки довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства, до яких метод участі у капіталі не застосовують, обліковують відповідно до вимог МСФЗ 9. ПЗНВІВ не очікує вплив на звітність даних змін, оскільки продовжить використовувати облік довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства за методом участі у капіталі.

МСБО 19 «Виплати працівникам» зміни набули чинності з 1 січня 2019 року та стосуються питання обліку пенсійних планів із фіксованими виплатами працівникам в разі якщо в них відбуваються зміни, зокрема скорочення або відшкодування дефіциту. Тепер стандарт містить вимогу до підприємств запово вимірювати свої чисті зобов'язання або активи за пенсійним планом. При цьому підприємства повинні застосувати зроблені для цієї переоцінки припущення для визначення поточної величини поточних витрат з обслуговування за пенсійним планом та чистих процентних витрат на ту частину звітного річного періоду, що залишилася після зміни плану.

МСФЗ 16 "Оренда".

Застосовується для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2019 року.

Відповідно до нового стандарту договір у цілому або його окремі компоненти є договором оренди, якщо за цим договором передається право контролювати використання ідентифікованого активу протягом певного періоду в обмін на відшкодування. Стандартом охоплено низку важливих питань ідентифікації договорів оренди, відображення відносин оренди в обліку орендаря (визнає актив у формі права користування та зобов'язання з оренди), орендодавця (класифікує оренду на операційну та фінансову), особливостей суборенди та модифікації орендних відносин

МСФЗ 23 «Витрати на позики» зміни відбулись в частині витрат на позики, що підлягають капіталізації, і безпосередньо стосуються § 14. Зміни уточнюють: якщо будь-які конкретні позики залишаються непогашеними після того, як відповідний актив буде готовий до його очікуваного використання або продажу, це запозичення стає частиною коштів, які суб'єкт господарювання в цілому запозичує, під час розрахунку ставки капіталізації на загальні позики.

МСБО 12 «Податки на прибуток». Зазнав незначних трансформацій Так, податкові наслідки доходу у формі дивідендів визнають тоді, коли визнають зобов'язання виплатити дивіденди. Зазначимо, що це твердження застосовують до всіх податкових наслідків дивідендів, а не тільки до ситуацій, за яких існують різні ставки податку для розподіленого та нерозподіленого прибутку.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»

12.10.2017 Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку опублікувала документ «Дострокове погашення з від'ємним відшкодуванням (Зміни до МСФЗ 9)»

Отже, наразі *МСФЗ 9* дозволяє підприємствам оцінювати фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню з так званним негативним відшкодуванням, за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід замість оцінки за справедливою вартістю через прибутки та збитки.

Остаточні поправки також містять роз'яснення щодо обліку зміни або заміни фінансового зобов'язання, що оцінюється за амортизованою вартістю і не призводить до анулювання такого фінансового зобов'язання. Підприємство визнає будь-які коригування амортизованої вартості фінансового зобов'язання, що виникають в результаті зміни або заміни, у прибутку або збитку на дату таких змін.

Зазначені зміни мають застосовуватися ретроспективно.

КТМФЗ 23 «Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток»

Дата набрання чинності — 01.01.2019.

КТМФЗ 23 є тлумаченням до *МСБО 12 «Податки на прибуток»*. КТМФЗ 23 доречно застосовувати до всіх ситуацій, які пов'язані з невизначеністю щодо того, чи є розрахунок податку на прибуток прийнятним з погляду чинного податкового законодавства.

Ключові ідеї КТМФЗ 23 полягають у такому:

1) підприємство зобов'язане використовувати судження, щоб визначити, чи слід розглядати кожну податкову ситуацію (трактування) незалежно одна від одної, чи слід розглядати деякі податкові ситуації спільно. Рішення має ґрунтуватися на тому, який підхід забезпечує кращі прогнози щодо усунення невизначеності;

2) підприємство має зробити припущення, що податковий орган, який має право перевіряти будь-які звітні суми, перевірить ці суми та матиме повне уявлення про всю відповідну інформацію. Лише в цьому випадку враховується вплив невизначеності;

3) підприємство розглядає, чи є ймовірним, що відповідний орган погодиться з кожним податковим підходом чи групою податкових підходів, які використала компанія або планує використовувати в процесі подання податку на прибуток. За результатами цього розгляду можливими є два варіанти подальших дій:

- якщо підприємство робить висновок, що існує ймовірність прийняття певного податкового підходу, необхідно визначити оподатковуваний прибуток (податковий збиток), податкові бази, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги або ставки податку відповідно до цього підходу;
- якщо підприємство робить висновок, що відсутня ймовірність прийняття певного податкового підходу, під час визначення оподатковуваного прибутку (податкового збитку), податкових баз, невикористаних податкових збитків, невикористаних податкових пільг і ставок податку необхідно використовувати один із методів: 1) найбільш ймовірної суми *або* 2) очікуваної вартості (середньозважена вартість усіх можливих значень). Рішення має ґрунтуватися на тому, який метод забезпечує кращі прогнози щодо вирішення невизначеності.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску керівником Товариства 06 лютого 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

На власному веб-сайті uginvest.ua/in.net Товариства розміщується річна фінансова звітність ТОВ «КУА «ЮГ-ІНВЕСТ» разом з аудиторським висновком.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

2.7. Форма та назви фінансових звітів

Формат фінансової звітності МСБО 1 «Подання фінансових звітів» не встановлює єдиного формату фінансових звітів, наводить перелік показників, які необхідно наводити в кожній формі звітності та у примітках.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Статті фінансової звітності за МСФЗ вписані в найбільш доречні рядки форм фінансових звітів, затверджених Міністерством фінансів України. Розкриття додаткової інформації, як це передбачено МСФЗ/МСБО, здійснюється у примітках до річної фінансової звітності.

2.8. Методи подання інформації у фінансових звітах

У Звіті про фінансовий стан відображаються активи, зобов'язання та власний капітал Товариства. Згортання статей фінансових активів та зобов'язань: є неприпустимим, крім випадків, передбачених МСФЗ (наприклад якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно). Актив відображається в балансі за умови, що оцінка його може бути достовірно визначена і очікується отримання в майбутньому економічних вигод, пов'язаних з його використанням. Зобов'язання відображається у балансі, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Власний капітал відображається в балансі одночасно з відображенням активів або зобов'язань, які призводять до його зміни. Оцінка та подальше розкриття окремих статей балансу в примітках до звітності здійснюються згідно з відповідними МСФЗ.

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

Рівень суттєвості обраний Товариством та зафіксований в його обліковій політиці встановлений на рівні 10% від доходу від будь-якої діяльності Товариства.

Межею суттєвості є для:

- окремих об'єктів обліку, що належать до активів, зобов'язань та власного капіталу підприємства, 5 % підсумку всіх активів, зобов'язань і власного капіталу відповідно;
- окремих видів доходів і витрат - 2 % чистого прибутку (збитку) Товариства;
- проведення переоцінки або зменшення корисності об'єктів основних засобів відхилення залишкової вартості від їхньої справедливої вартості у розмірі 10 % такого відхилення;
- визначення подібних активів - різниця між справедливою вартістю об'єктів обміну не повинна перевищувати 10%;
- статей фінансової звітності – 500 грн.

Операції відображаються в тому звітному періоді, в якому вони були здійснені, незалежно від дати руху коштів за ними.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа формування облікової політики

Облікова політика – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані Товариством при складанні та поданні фінансової звітності.

Положення облікової політики, описані нижче, застосовувались Товариством послідовно в звітних періодах, наведених в цій фінансовій звітності для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними. Облікова політика звітного періоду відповідає обліковій політиці, що застосовувалася в попередньому звітному році. Фінансова звітність була підготовлена на основі облікових політик та облікових оцінок, чинних станом на 31 грудня 2019 року.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена директором Товариства, враховуючи вимоги МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, відповідно до Наказу №3-ОПП від 05.01.2015 року «Про облікову політику підприємства» зі змінами та доповненнями.

Облікова політика Товариства ґрунтується на наступних основних принципах:

- повне висвітлення;
- превалювання сутності над формою;
- автономність;
- обачність;
- безперервність;
- нарахування та відповідність доходів і витрат;
- послідовність;
- історична (фактична) собівартість.

Облікова політика Товариства враховує такі методи оцінки активів та зобов'язань:

- активи і зобов'язання мають бути оцінені та відображені в обліку таким чином, щоб не переносити існуючі фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому становищу, на наступні звітні періоди. Методи оцінки активів та зобов'язань, окремих статей звітності здійснюються у відповідності до вимог МСФЗ.

В основу облікової політики Товариства, на підставі якої складалась річна фінансова звітність, покладено наступні оцінки окремих статей активів та зобов'язань:

- активи і зобов'язання обліковуються за вартістю їх придбання чи виникнення (за справедливою вартістю).

- при обліку за первісною (історичною) вартістю активи визнаються за сумою фактично сплачених за них коштів, а зобов'язання – за сумою мобілізованих коштів в обмін на зобов'язання.

- при обліку за справедливою (ринковою) вартістю активи визнаються за тією сумою коштів, яку необхідно було б сплатити для придбання таких активів на час складання звітності, а зобов'язання – за тією сумою коштів, яка б вимагалася для проведення розрахунку у поточний час.

- приведення вартості активів у відповідність із ринковою здійснюється шляхом їх переоцінки.

3.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Облікова політика Товариства змінюється:

- якщо така зміна вимагається МСФЗ;
- якщо така зміна приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. *Визнання та оцінка фінансових інструментів*

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, відповідно до МСФЗ коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансові активи оцінюються їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу.

При первісному признанні фінансові зобов'язання оцінюються за справедливою вартістю мінус витрати на проведення операції.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяті зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. *Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.*

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації, депозити, дебіторську заборгованість, в тому числі позики, та векселі.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю в разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків;
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю. При первісному визнанні фінансового активу формується резерв під очікувані кредитні збитки.

Товариство переглядає чи змінився кредитний ризик за кожним фінансовим активом окремо.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання.

3.3.2. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств, інвестиційні сертифікати пайового фонду.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для акцій, що входять до складу активів Товариства, для яких не існує активного ринку та зміна вартості яких не буде мати суттєвого впливу на показники звіту про фінансовий стан, оцінкою справедливої вартості може бути балансова вартість.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

При відсутності відкритих даних, визначення Товариством справедливої вартості частки у статутному капіталі суб'єкта господарювання полягає у аналізі характеристик окремого підприємства як об'єкта інвестування, зокрема, з позицій виробничого потенціалу, ефективності використання активів, їх ліквідності, стану платоспроможності та фінансової стійкості.

Вартість інвестиційних сертифікатів, що продаються КУА, визначається виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифікату Фонду на день надходження коштів на рахунок Фонду. Розрахункова вартість інвестиційного сертифікату Фонду визначається як результат ділення загальної вартості чистих активів Фонду на кількість інвестиційних сертифікатів Фонду, що перебувають в обігу на дату проведення розрахунку.

3.3.3. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти Товариства включають грошові кошти в банках (на поточних рахунках та депозити), готівкові кошти в касах, грошові документи та еквіваленти грошових коштів, що не обмежені у використанні.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Відповідно до МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» грошові кошти та їх еквіваленти оцінюються за ринковим методом оцінки а саме справедливою вартістю, що дорівнює їх номінальній вартості. Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом Національного банку України

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Грошові кошти у касі, кошти на депозитах до запитання ті інші короткострокові високоліквідні інвестиції у Товариства на кінець звітного періоду відсутні.

Операції в іноземній валюті під час первісного визнання відображаються у валюті звітності шляхом перерахунку суми в іноземній валюті із застосуванням валютного курсу на дату здійснення операції.

Сума авансу (попередньої оплати) в іноземній валюті, одержана від інших осіб у рахунок платежів для поставлення готової продукції, інших активів, виконання робіт і послуг, при включенні до складу доходу звітного періоду перераховується у валюту звітності із застосуванням валютного курсу на дату одержання авансу. У разі одержання від покупця авансових платежів в іноземній валюті частинами та відвантаження частинами покупцеві немонетарних активів

(робіт, послуг) дохід від реалізації активів (робіт, послуг) визнається за сумою авансових платежів із застосуванням валютних курсів, виходячи з послідовності одержання авансових платежів.

Товариство не здійснювало операцій з іноземною валютою протягом звітного періоду.

3.3.4. Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

За строком виконання дебіторська заборгованість поділяється на поточну (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокову (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

У разі, якщо ефект від тимчасової вартості грошей є істотним, подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Безнадійною визнається заборгованість, якщо існує впевненість у її неповерненні боржником і відповідає одному з відзнак:

- заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;
- прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення;
- прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими;
- заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають з таким кредитором у трудових відносинах, та осіб, які перебували з таким кредитором у трудових відносинах, і період між датою припинення трудових відносин таких осіб та датою прощення їх заборгованості не перевищує три роки;
- актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією;
- прострочена заборгованість фізичної або юридичної особи, не погашена внаслідок недостатності майна зазначеної особи, за умови, що дії щодо примусового стягнення майна боржника не призвели до повного погашення заборгованості;
- заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством;
- заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами у встановленому законом порядку або припинених як юридичні особи у зв'язку з їх ліквідацією;
- борг пробачено у т.ч. за умовами мирової
- подано позов до суду про стягнення заборгованості з контрагента, але суд його відхилив.

Сумнівною визнається заборгованість за професійним судженням керівництва та бухгалтера, щодо якої існує невпевненість у її погашенні боржником, залежить від обставин (боржник не виконує своїх зобов'язань у встановлений договором строк (більше 3 років), не відповідає на претензію або відхиляє її та інші).

3.3.5. Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

З метою бухгалтерського обліку зобов'язання поділяються на: довгострокові; поточні; забезпечення; непередбачені зобов'язання; доходи майбутніх періодів.

Зобов'язання Товариства класифікуються як довгострокові (строк погашення більше 12 місяців) та поточні (строк погашення до 12 місяців).

Довгострокові зобов'язання (крім відстрочених податків на прибуток) відображаються в залежності від виду або по амортизаційній або по дисконтованій вартості. До довгострокових зобов'язань належать: довгострокові кредити банків; інші довгострокові фінансові зобов'язання; відстрочені податкові зобов'язання; інші довгострокові зобов'язання.

Зобов'язання, на яке нараховуються відсотки та яке підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців з дати балансу, слід розглядати як довгострокове зобов'язання, якщо первісний термін погашення був більше ніж дванадцять місяців, якщо в договорі немає пункту про можливість дострокового погашення зобов'язання, та до затвердження фінансової звітності існує угода про переоформлення цього зобов'язання на довгострокове.

Довгострокове зобов'язання за кредитною угодою (якщо угода передбачає погашення зобов'язання на вимогу кредитора (позикодавця) у разі порушення певних умов, пов'язаних з фінансовим станом позичальника), умови якої порушені, вважається довгостроковим, якщо:

позикодавець до затвердження фінансової звітності погодився не вимагати погашення зобов'язання внаслідок порушення;

не очікується виникнення подальших порушень кредитної угоди протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в балансі за їх теперішньою вартістю. Визначення теперішньої вартості залежить від умов та виду зобов'язання. Якщо довгострокові зобов'язання без нарахування відсотків, розмір дисконту є несуттєвим допускається відображення довгострокової заборгованості за первісною вартістю.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком нижченаведених ознак:

-Товариство сподівається погасити зобов'язання, або зобов'язання підлягають погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду

-Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом 12 місяців після звітного періоду

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям погашення зобов'язань. Поточні зобов'язання включають: короткострокові кредити банків; поточну заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями; короткострокові векселі видані; кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги; поточну заборгованість за розрахунками з одержаних авансів, за розрахунками з бюджетом, за розрахунками з позабюджетних платежів, за розрахунками зі страхування, за розрахунками з оплати праці, за розрахунками з учасниками, за розрахунками із внутрішніх розрахунків; інші поточні зобов'язання.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується та відображається в Балансі за первинною вартістю, яка рівняється справедливій вартості отриманих активів або послуг (за сумою погашення).

Товариство проводить переведення частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли станом на дату Балансу за умовами договору до повернення частини боргу залишається менше ніж 365 днів.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів, запасів

3.4.1. Основні засоби

Основні засоби обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства у відповідності з МСБО 16. Основні засоби в цілому відображені за первісною (історичною) вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення в разі їх наявності.. Основними засобами Товариства є матеріальні активи, очікуваний строк використання яких більше 1 року. Первісна вартість основних засобів включає ціну придбання, непрямі податки, імпорتنі мита, які пов'язані з придбанням основних засобів і не підлягають відшкодуванню, витрати на установку та налагодження основних засобів, доставку, а також інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні до використання із запланованою метою. Первісна оцінка витрат з демонтажу і вивозу основного засобу і відновлення зайнятої території – ці зобов'язання оцінюються Товариством в рамках придбання активу або як результат діяльності протягом певного періоду часу.

Вартість заміни тих компонентів основних засобів, які визнаються окремо, капіталізується, а балансова вартість заміненіх компонентів списується. Інші подальші витрати капіталізуються тільки в тих випадках, коли вони призводять до збільшення майбутніх економічних вигод від основного засобу. Всі інші витрати визнаються у звіті про фінансові результати у складі витрат у тому періоді, в якому вони понесені. Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигод.

Прибуток і збитки від вибуття активів визначаються шляхом порівняння отриманих коштів та балансовою вартістю цих активів і визнаються у звіті про фінансові результати.

Основні засоби Товариства класифікують за такими групами (класами):

№ групи	Найменування основних засобів	Термін корисного використання, роки
Група 1	Земельні ділянки	-
Група 3	Будівлі, споруди	20
Група 4	Машини та обладнання (крім комп'ютерної техніки)	5
Група 4	Комп'ютерна техніка	2
Група 5	Транспортні засоби	5
Група 6	Інструменти, прилади, інвентар	4
Група 9	Інші основні засоби	5

Для визнання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів, визначення терміну їх корисного використання, визначення єдиних методологічних засад облікової політики необоротних активів і застосування методів оцінки та нарахування зносу створено технічну експертну комісію в складі керівників виробничих служб (відділів) Товариства.

Амортизація. Амортизація основних засобів починається з місяця, наступного за місяцем, коли такий актив стає придатним до використання. Амортизація нараховується з використанням прямолінійного методу шляхом списання вартості, яка амортизується протягом строку корисного використання активу.

Строки використання основних засобів переглядаються комісією у випадках:

-зміни економічних вигід від використання груп (видів) основних засобів;

-при капіталізації витрат (або при частковому списанні) окремого об'єкта основних засобів.

Ліквідаційна вартість основних засобів визначається рівною нулю.

Протягом 2019 року строки корисного використання та методи амортизації не змінювалися.

Витрати на ремонт та технічне обслуговування, які не відповідають описаним вище критеріям капіталізації, а також на підтримання об'єкта в робочому стані, включаються в звіт про сукупний дохід за період, до якого вони відносяться.

Доходи чи витрати від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від реалізації та балансової вартості і включаються в інші доходи або витрати від звичайної діяльності.

Товариство може переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. У разі переоцінки об'єкта основних засобів на ту саму дату здійснюється переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт. Переоцінка здійснюється один раз на рік станом на 31 грудня при виникненні необхідності її проведення. Межу суттєвості для проведення переоцінки, а саме величину розриву між залишковою та справедливою вартістю основних засобів встановити на рівні 35 %.

Переоцінка основних засобів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості.

Якщо у первинних документах, якими оформлюється придбання (виготовлення) основних засобів чи введення їх в експлуатацію безпосередньо не зазначається мета використання основного засобу (виробниче чи невиробниче використання), вважати, що основний засіб призначається для виробничого використання. У протилежному разі, якщо основний засіб призначається для невиробничого використання, про це обов'язково повинно бути зазначено у первинних документах, якими оформлюється придбання, виготовлення чи введення в експлуатацію таких невиробничих основних засобів.

Інші необоротні матеріальні активи - матеріальні цінності, вартість яких становить до 6 000 грн. і термін використання більше одного року, обліковуються за первісною вартістю, яка складається з ціни придбання, мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням.

3.4.2. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства у відповідності з МСБО 38. Нематеріальні активи придбані окремо, первісно

визнаються за вартістю придбання. Нематеріальні активи - активи, що контролюються Товариством, не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства та використовуються протягом більше 1 року.

Амортизація нематеріальних активів починається з місяця, наступного за місяцем, коли такий актив стає придатним до використання. Амортизація нараховується з використанням прямолінійного методу.

Якщо строк корисного використання відповідно до правовстановлюючого документа не встановлено, такий строк становить 5 років безперервної експлуатації нематеріального активу. Не визнаються активом, а підлягають відображенню у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені: витрати на дослідження; витрати на підготовку і перепідготовку кадрів; витрати на створення, реорганізацію та переміщення Товариства або його частини; витрати на підвищення ділової репутації Товариства, вартість періодичних видань тощо.

3.4.3. Зменшення корисності активів

Активи, термін експлуатації яких не обмежений, не амортизуються, але розглядаються щорічно на предмет знецінення. У разі наявності фактів знецінення активів, Товариство має застосовувати МСБО 36, що передбачає процедуру тестування на знецінення.

Активи, що амортизуються, аналізуються на предмет їх можливого знецінення в разі якихось подій або зміни обставин, які вказують на те, що відшкодування повної балансової вартості може стати неможливим. Збиток від знецінення визнається у сумі, на яку балансова вартість активу перевищує вартість його відшкодування. Вартість відшкодування активу – це його справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж або вартість використання, в залежності від того, яка з них вища. Нефінансові активи, що піддалися знеціненню, на кожну звітну дату аналізуються на предмет можливого сторнування знецінення.

3.4.4. Запаси

Запаси - господарські матеріали і малоцінні та швидкозношувані предмети оприбутковуються за фактичними цінами придбання – первісною вартістю, включаючи витрати на доставку, податки, збори та інші обов'язкові платежі (крім тих, що згодом відшкодовуються Товариству).

Облік запасів, здійснюється Товариством у відповідності до МСБО 2 «Запаси», згідно якого запаси – це активи, які:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або
- в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Первісна вартість запасів у бухгалтерському обліку не змінюється, крім випадків, передбачених стандартом.

Запаси обліковуються по однорідним групам (видам):

- товари
- основні та допоміжні виробничі запаси (канцелярські та офісні матеріали)
- незавершене виробництво
- готова продукція
- інше

Собівартість придбаних у третіх осіб запасів складається з вартості придбання та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з їх придбанням. Товариство застосовує метод ФІФО оцінки запасів при їх вибутті або передачі у виробництво. Запаси відображаються у фінансовій звітності по найменшій з двох оцінок: собівартості або чистій вартості реалізації. Чиста вартість реалізації – це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням витрат на продаж. Чиста вартість реалізації визначається індивідуально для кожного найменування продукції з врахуванням маркетингової політики Товариства.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для:

- використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або
  - продажу в звичайному ході діяльності.
- Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли:
- є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю;
  - собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та посліуюча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливую вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

Протягом звітного періоду Товариство орендувало офісне приміщення. Ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на дане приміщення, фактично залишалися в орендодавця, тому Товариство класифікувало договір оренди як операційну оренду.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Товариство є платником податку на прибуток на загальний підставах. Витрати з податку на прибуток визначаються та відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 „Податки на прибуток”. Податок на прибуток обчислюється виходячи з бухгалтерського фінансового результату (прибутку чи збитку). В Податковому обліку податок на прибуток обчислюється враховуючи/ не враховуючи різниці, передбачені ПКУ в залежності від суми доходу за останній рік за даними бухгалтерського обліку.

Сума податку на прибуток включає суму поточного податку за рік і суму відстроченого податку. Податок на прибуток відображається в складі прибутку або збитку в повному обсязі, за винятком сум, що відносяться до операцій, відображених у складі іншого сукупного доходу, або до операцій із власниками, відображених безпосередньо на рахунках власних засобів, які, відповідно, входять в склад іншого сукупного прибутку або безпосередньо в складі власних засобів. Поточний податок на прибуток розраховується виходячи з передбачуваного розміру оподатковуваного прибутку за звітний період з урахуванням ставок по податку на прибуток, що діяли станом на звітну дату, а також суми зобов'язань, що виникли в результаті уточнення сум податку на прибуток за попередні звітні періоди. Відстрочений податок відображається у відношенні тимчасових різниць активів, що виникають між балансовою вартістю, активів і зобов'язань, що визначаються для цілей їх відображення в фінансовій звітності, і їх податковою базою. Відстрочений податок не визнається у відношенні наступних тимчасових різниць: різниці, пов'язані з відображенням у фінансовій звітності гудвіла та ті, що не зменшують базу оподаткування; різниці, що відносяться до активів чи зобов'язань, факт первісного визнання яких не впливає ні на бухгалтерський, ні на оподатковуваний прибуток. Величина відстроченого податку визначається виходячи зі ставок податку на прибуток, які будуть застосовуватися в майбутньому, у момент відновлення тимчасових різниць, ґрунтуючись на діючих або по суті введених у дію законах станом на звітну дату. Вимоги по відстроченому податку відображаються в тій мірі, у якій існує ймовірність того, що в майбутньому буде отриманий оподатковуваний прибуток, достатній для покриття тимчасових різниць, неприйнятих витрат по податках і невикористаних податкових пільг. Розмір вимог по відстроченому податку зменшується в тому розмірі, у якому не існує більше ймовірності того, що буде отримана відповідна вигода від реалізації податкових вимог.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи

Облік та визнання зобов'язань та резервів Товариства відбувається відповідно до МСБО 37.

Забезпечення створюється при виникненні внаслідок минулих подій зобов'язання, погашення якого ймовірно призведе до зменшення ресурсів, що втілюють в собі економічні вигоди, та його оцінка може бути розрахунково визначена. Забороняється створювати забезпечення для покриття майбутніх збитків від діяльності Товариства.

Забезпечення створюються для відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на:

- виплату відпусток працівникам;
- додаткове пенсійне забезпечення;
- виконання гарантійних зобов'язань;
- реструктуризацію, виконання зобов'язань при припиненні діяльності;
- виконання зобов'язань щодо обтяжливих контрактів тощо.

Суми створених забезпечень визнаються витратами (за винятком суми забезпечення, що включається до первісної вартості основних засобів відповідно МСФЗ).

Забезпечення для відшкодування витрат на реструктуризацію створюється у разі наявності затвердженого керівництвом Товариства плану реструктуризації з конкретними заходами, строками їх виконання та сумою витрат, що будуть зазначені, й після початку реалізації цього плану.

Сума забезпечення визначається за обліковою оцінкою ресурсів (за вирахуванням суми очікуваного відшкодування), необхідних для погашення відповідного зобов'язання, на дату балансу. Забезпечення для відшкодування витрат на реструктуризацію визначається за сумою прямих витрат, які не пов'язані з діяльністю Товариства, що триває. Забезпечення довгострокових зобов'язань визнаються у сумі їх теперішньої вартості.

Забезпечення щодо обтяжливого контракту визначається в сумі неминучих витрат, пов'язаних з його виконанням. Сума неминучих витрат, пов'язаних з виконанням обтяжливого контракту, визначається за найменшою з двох величин: витрат на виконання контракту або витрат

на сплату неустойки (штрафів, пені) за невиконання контракту. Витрати на виконання обтяжливого контракту оцінюються за різницею між витратами на його виконання і доходами (втратами) від виконання іншого контракту, укладеного з метою мінімізації втрат від виконання обтяжливого контракту.

Забезпечення використовується для відшкодування лише тих витрат, для покриття яких воно було створено.

Залишок забезпечення переглядається на кожну дату балансу та, у разі потреби, коригується (збільшується або зменшується). У разі відсутності ймовірності вибуття активів для погашення майбутніх зобов'язань сума такого забезпечення підлягає еторнуванню.

Непередбачені зобов'язання відображаються на позабалансових рахунках Товариства за обліковою оцінкою.

Товариство визнає якості резерву – резерв відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці та розрахункового оціночного коефіцієнта. Коефіцієнт розраховується виходячи з даних попередніх звітних періодів враховуючи поправки на інформацію звітного періоду.

Товариство може формувати резервний фонд на покриття непередбачених збитків по всіх статтях активів та позабалансових зобов'язань. Розмір відрахувань до резервного фонду має бути не менше 5 відсотків від прибутку Товариства до досягнення ними 25 відсотків розміру регулятивного капіталу Товариства.

Якщо внаслідок діяльності Товариства розмір регулятивного капіталу зменшився до суми, що є меншою, ніж розмір статутного капіталу, то щорічні відрахування до резервного фонду мають становити 10 відсотків чистого прибутку до досягнення ними розміру 35 відсотків від статутного капіталу Товариства.

Забезпечення визнаються у фінансовій звітності Товариства коли у нього є поточні юридичні або впливаючі з практики зобов'язання, що виникли в результаті минулих подій, для погашення яких, ймовірно вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди і сума зобов'язань може бути достовірно оцінена. Забезпечення поділяються на забезпечення виплат працівникам та інші статті.

Товариство визнає умовні зобов'язання, виходячи з їх критеріїв визнання, враховуючи оцінку вірогідності їх виникнення та сум погашення, отриманих від експертів.

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності, вони розкриваються у примітках якщо ймовірний відтік ресурсів є суттєвим.

Умовні активи не визнаються у фінансовій звітності, але розкриваються у примітках до фінансової звітності в тій мірі, в якій ймовірно отримання Товариством економічних вигід.

3.9.2. Виплати працівникам

Всі винагороди працівникам на Товаристві обліковуються як поточні у відповідності з МСБО19.

В процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Пенсійного фонду України (у складі єдиного соціального внеску) та інші державні фонди соціального страхування за своїх працівників у розмірі, визначеному законодавством України. Також законодавством України передбачені виплати при звільненні працівників, винагороди та премії. Виплати, які пов'язані з нарахуванням/використанням резервів є виплати по відпусткам. Інших виплат працівникам на Товаристві не передбачено.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1. Доходи

Дохід - це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Тривалість операційного циклу на Товаристві - до підписання актів виконаних робіт, послуг, але не більше одного календарного року.

Критерії визнання доходу застосовуються окремо до кожної операції. Проте ці критерії потрібно застосовувати до окремих елементів однієї операції або до двох чи більше операцій разом, якщо це впливає із суті такої господарської операції (операцій).

Дохід (виручка) від реалізації товарів, робіт, послуг визнається в разі наявності всіх наведених нижче умов на основі принципу нарахування :

- покупцеві передані ризики й вигоди, пов'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);

-Товариство не здійснює надалі управління та контроль за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);

- сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена;

-є впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод Товариства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

- можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду

- можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення. Для оцінки ступеню завершеності операції використовується метод огляду виконаної роботи. Оцінку ступеня завершеності операції з надання послуг (виконання робіт) здійснюється шляхом вивчення ступеню виконаної роботи на дату балансу, якщо його можна достовірно оцінити, при цьому в бухгалтерському обліку доходи відображаються у звітному періоді підписання акта про надані послуги (виконані роботи). Оцінка ступеня завершеності операції з надання послуг проводиться шляхом вивчення виконаної роботи, визначенням питомої ваги обсягу послуг, наданих на певну дату, у загальному обсязі послуг, які мають бути надані, визначенням питомої ваги витрат, яких зазнає Товариство у зв'язку із наданням послуг, у загальній очікуваній сумі таких витрат. Сума витрат, здійснених на певну дату, включає тільки ті витрати, які відображають обсяг наданих послуг на цю саму дату.

Якщо послуги полягають у виконанні невизначеної кількості дій (операцій) за визначений період часу, то дохід визначається шляхом рівномірного його нарахування за цей період (крім випадків, коли інший метод краще визначає ступінь завершеності надання послуг).

Якщо дохід (виручка) від надання послуг не може бути достовірно визначений, то він відображається в бухгалтерському обліку в розмірі визначених витрат, що підлягають відшкодуванню.

Якщо дохід (виручка) від надання послуг не може бути достовірно оцінений і не існує імовірності відшкодування зазначених витрат, то дохід не визнається, а зазначені витрати визнаються витратами звітного періоду. Якщо надалі сума доходу буде достовірно оцінена, то дохід визнається за такою оцінкою.

Особливих вимог визнання доходу від реалізації товарів відповідно з політикою Товариства не визначено. В разі надання Товариством послуг по виконанню робіт, обумовлених контрактом, протягом узгодженого періоду, доходи визнаються у тому звітному періоді, в якому надані послуги.

Дохід визнається у Звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язання.

Визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку за такими групами:

- 1) дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- 2) інші операційні доходи;
- 3) фінансові доходи;
- 4) інші доходи;
- 5) надзвичайні доходи.

Визначений дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) не коригується на величину пов'язаної з ним сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості. Сума такої заборгованості визнається витратами Товариства згідно МСФЗ.

Процентний дохід визнається у тому періоді, до якого від належить виходячи з принципу нарахування та коли встановлено право на отримання. Дохід, який виникає в результаті використання активів Товариства іншими сторонами, визнається у вигляді процентів, роялті та дивідендів, якщо:

- імовірне надходження економічних вигод, пов'язаних з такою операцією;
- дохід може бути достовірно оцінений.

3.10.1. Витрати

Витрати – це зменшення економічних вигод протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам. Тривалість операційного циклу на Товаристві - до підписання актів виконаних робіт, послуг, але не більше одного календарного року.

Витрати визнаються у Звіті про прибутки та збитки витратами певного періоду за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи, для яких вони були здійснені. Витрати які не можливо прямо пов'язати з

доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Склад витрат

Собівартість реалізованих товарів, робіт, послуг, класифікація адміністративних витрат і витрат на збут здійснюється згідно з МСФЗ. Бухгалтерський облік витрат ведеться з використанням рахунків класу 9. Перелік та склад статей калькулювання виробничої та податкової собівартості продукції (робіт, послуг) встановлюється на Товаристві окремим додатком до Положення про облікову політику, який складається на початку кожного року та має назву «Розподілення виробничих витрат та розрахунок собівартості послуг».

Собівартість реалізованої продукції (робіт, послуг) складається з виробничої собівартості продукції (робіт, послуг), яка була реалізована протягом звітного періоду, нерозподілених постійних загальновиробничих витрат та наднормативних виробничих витрат.

До виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) включаються:

- прямі матеріальні витрати;
- прямі витрати на оплату праці;
- інші прямі витрати;
- змінні загальновиробничі та постійні розподілені загальновиробничі витрати.

Перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) встановлюються Товариством.

До складу прямих витрат на оплату праці включаються заробітна плата та інші виплати робітникам, зайнятим у виробництві продукції, виконанні робіт або наданні послуг, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат.

До складу інших прямих витрат включаються всі інші виробничі витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат, зокрема відрахування на соціальні заходи, амортизація інше.

До складу загальновиробничих витрат включаються:

- Витрати на управління виробництвом (оплата праці апарату управління, відрахування на соціальні заходи й медичне страхування, витрати на оплату службових відряджень персоналу тощо).

- Амортизація основних засобів загальновиробничого призначення.

- Амортизація нематеріальних активів загальновиробничого призначення.

- Витрати на утримання, експлуатацію та ремонт, страхування, операційну оренду основних засобів, інших необоротних активів загальновиробничого призначення.

- Витрати на вдосконалення технології й організації виробництва (оплата праці та відрахування на соціальні заходи працівників, зайнятих удосконаленням технології й організації виробництва, поліпшенням якості продукції, робіт, витрати матеріалів, купівельних комплектуючих виробів і напівфабрикатів, оплата послуг сторонніх організацій тощо).

- Витрати на опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення та інше утримання виробничих приміщень.

- Витрати на обслуговування виробничого процесу (оплата праці загальновиробничого персоналу; відрахування на соціальні заходи, медичне страхування робітників та апарату управління виробництвом; витрати на здійснення технологічного контролю за виробничими процесами та якістю продукції, робіт, послуг).

- Витрати на охорону праці, техніку безпеки і охорону навколишнього природного середовища.

- Інші витрати.

Загальновиробничі витрати поділяються на постійні і змінні.

Перелік і склад змінних і постійних загальновиробничих витрат встановлюються Товариством.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг), поділяються на адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати.

До адміністративних витрат відносяться такі витрати, що спрямовані на обслуговування та управління Товариством:

-загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);

-витрати на службові відрядження і утримання апарату управління Товариством та іншого загальногосподарського персоналу;

- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);
- винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);
- витрати на зв'язок (поштові, телефонні, тощо);
- амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;
- витрати на врегулювання спорів у судових органах;
- податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);
- плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків, а також витрати, пов'язані з купівлею-продажем валюти;
- інші витрати загальногосподарського призначення.

Витрати на збут включають такі витрати, пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг):

- оплата праці та комісійні винагороди продавцям, торговим агентам та працівникам підрозділів, що забезпечують збут;
- витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг);
- витрати на передпродажну підготовку товарів, робіт, послуг;
- витрати на відрядження працівників, зайнятих збутом;
- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів, пов'язаних зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг (операційна оренда, страхування, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, охорона);
- інші витрати, пов'язані зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг. До інших операційних витрат включаються:
- витрати на дослідження та розробки відповідно до МСФЗ
- собівартість реалізованих виробничих запасів, яка для цілей бухгалтерського обліку складається з їх облікової вартості та витрат, пов'язаних з їх реалізацією;
- сума безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;
- втрати від операційної курсової різниці (тобто від зміни курсу валюти за пераціями, активами і зобов'язаннями, що пов'язані з операційною діяльністю Товариства);
- втрати від знецінення запасів;
- нестачі й втрати від неуваження цінностей;
- визнані штрафи, пеня, неустойка;
- інші витрати операційної діяльності.

Витрати операційної діяльності групуються за такими економічними елементами:

- матеріальні затрати;
- витрати на оплату праці;
- відрахування на соціальні заходи;
- амортизація;
- інші операційні витрати.

До фінансових витрат відносяться витрати на проценти (за користування кредитами отриманими, за облігаціями випущеними, за фінансовою орендою тощо) та інші витрати Товариства, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включаються до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до МСФЗ).

Втрати від участі в капіталі є збитками від інвестицій в асоційовані, дочірні або спільні підприємства, які обліковуються методом участі в капіталі.

До складу інших витрат включаються витрати, які виникають під час звичайної діяльності (крім фінансових витрат), але не пов'язані безпосередньо з виробництвом та/або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг). До таких витрат належать:

- втрати від зменшення корисності необоротних активів;
- втрати від безоплатної передачі необоротних активів;
- втрати від неопераційних курсових різниць;
- сума уцінки необоротних активів і фінансових інвестицій;
- витрати на ліквідацію необоротних активів (розбирання, демонтаж тощо);
- залишкова вартість ліквідованих (списаних) необоротних активів;
- інші витрати звичайної діяльності.

Податки на прибуток визнаються витратами згідно з МСФЗ.

Надзвичайні витрати включаються до фінансової звітності за вирахуванням суми, на яку зменшується податок на прибуток від діяльності Товариства внаслідок збитків від надзвичайних подій.

До «Витрат майбутніх періодів» відносяться раніше сплачена орендна плата за майбутні періоди, суми за підписку періодичних видань, раніше сплачені рекламні послуги та суми страхових платежів, вартість торгових патентів, вартість строкових ліцензій та інших спеціальних дозволів, а також всі інші витрати, що стосуються наступного облікового періоду.

На Товаристві використовуються передбачені діючими законодавчими актами граничні норми добових на службові відрядження, гранична величина розрахунків готівкою, терміни подачі звіту про використання коштів, тощо.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних

курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Аналіз зростання кредитного ризику та моменту настання дефолту може базуватися на різноманітних кількісних та якісних показниках, однак МСФЗ 9 припускає, що суттєве зростання ризику відбувається при простроченні на 30 днів (параграф 5.5.11 МСФЗ 9), а дефолт (подія

знецінення) – при простроченні на 90 днів (параграф Б5.5.37 МСФЗ 9). Це так звані спростовні припущення) МСФЗ 9.

4.6. Судження щодо ознак гіперінфляції

Згідно з МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» суб'єкти господарювання, функціональною валютою яких є валюта країни з гіперінфляційною економікою, повинні проводитися перерахунок фінансової звітності. Товариством були проаналізовані критерії, які характеризують показник гіперінфляції, визначені параграфом 3 МСБО29, та на основі проведеного аналізу було прийнято рішення, що економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією і, як результат, відсутня необхідність проведення перерахунку фінансової звітності Товариства за 2019 рік

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

При підготовці фінансової звітності були застосовані ряд оціночних суджень та припущень, які впливають на величину активів і зобов'язань, відображених у звітності. Встановлені припущення та судження ґрунтуються на історичному досвіді, поточних та очікуваних економічних умовах та іншій доступній інформації

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня

Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ризиковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	31.12.18	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18	31.12.19
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	-	-	-	-	26	26	26	26
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	-	-	-	-	748	797	748	797
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	-	-	6243	6055	6243	6055
Грошові кошти	-	-	14	10	-	-	14	10

5.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю.

Фінансові активи і зобов'язання	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2018	31.12.2019	31.12.2018	31.12.2019
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	26	26	26	26
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	748	797	748	797
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	3	3	3	3
Інша поточна дебіторська заборгованість	6243	6055	6243	6055
Грошові кошти	14	10	14	10
Поточна заборгованість товари, роботи, послуги	3	6	3	6
Поточна заборгованість за розрахунками з бюджетом	1	9	1	9

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації. Витрати

Визнання доходів Товариством здійснюється за методом нарахування. Нарахування доходів (витрат) здійснюється з дати оформлення документа, що підтверджує надання (отримання) послуги, реалізації продукції (товарів).

Доходи і витрати визнаються за кожним видом діяльності Товариства. Критерії визнання доходу і витрат застосовуються окремо до кожної операції. Кожний вид доходу і витрат відображається в бухгалтерському обліку окремо. У результаті використання активів Товариства іншими сторонами доходи визнаються у вигляді процентів, роялті. Прогнози визнаються у тому звітному періоді, до якого вони належать, та розраховуються, виходячи з бази їх нарахування та строку користування відповідними активами або сум заборгованості Товариства. Умовою визнання процентів є імовірність отримання Товариством економічної вигоди.

Доходи і витрати Товариства відображаються в бухгалтерському обліку за рахунками класів 7 та 9. Залишки за рахунками доходів і витрат відображаються наростаючим підсумком за квартал та в кінці звітного періоду (кварталу) закриваються на рахунок 44 «Нерозподілені прибутки (непокриті збитки)».

Статті доходу	Код звіту	2019 р.	2018 р.
Чистий дохід від реалізації продукції, (товарів, робіт, послуг)	p.2000	433	549
<i>Винагорода за управління активами ІСІ</i>		433	549
Інші доходи	p.2240	208	207
<i>Дохід від безоплатно отриманих активів</i>		208	207
Усього доходів		641	756

Витрати	Код звіту	2019 р.	2018 р.
Адміністративні витрати	p.2130	581	606
<i>Витрати на послуги банку</i>		7	9
<i>Витрати на оплату праці</i>		347	240
<i>Відрахування на соц.заходи</i>		69	49
<i>Витрати на послуги аудитора</i>		11	7
<i>Амортизація</i>		9	210
<i>Витрати на оренду приміщення</i>		36	38
<i>Витрати на навчання співробітників</i>		47	11
<i>Внесок до УАІБ</i>		32	28
<i>Юридичні, інформаційно-консультаційні послуги, технічне забезпечення</i>		20	11
<i>Інші послуги</i>		3	3
Інші операційні витрати	p.2180	5	119
<i>витрати від списання заборгованості</i>			104
<i>Штрафи, пені</i>			12
<i>Інші витрати</i>		5	3
Інші витрати	p.2270	0	20
<i>уцінка фінансового активу</i>			20
Усього витрат		586	745

6.2. Основні засоби

За 2019 рік Товариство не придбавало основних засобів.

На Товаристві станом на початок та кінець 2019 року відсутні нематеріальні активи. Основні засоби, наведені в таблиці, належать Товариству, обмеження щодо володіння, користування та розпорядження відсутні, ці активи в заставу не надані. Протягом 2019 року Товариство провело процедуру тестування активів на знецінення. Так як межу суттєвості для проведення переоцінки, а саме величину розриву між залишковою та справедливою вартістю активів Товариство встановило в наказі про облікову політику на рівні 35 %, а в результаті тестування встановлено, що межа не перевищена, Товариство прийняло рішення не переоцінювати активи.

Рух основних засобів :

Показники	Будинки, споруди та передавальні пристрої	Машини та обладнання	Всього
<i>Первісна вартість</i>			
На 31.12.2018	4138	30	4168
<i>Нарахований знос</i>			
На 31.12.2018	500	6	506
<i>2019 р.</i>			
Надходження	-	-	-
Вибуття	-	-	-
Нарахований знос	-	7	7
Залишкова вартість на 31.12.2019 року	3638	17	3655

тис.грн.

6.3. Довгострокові фінансові інвестиції

Станом на 31.12.2019 року фінансові інвестиції складають 26 250,00 грн., які представлені часткою в статутному капіталі ТОВ «БСС 2017».

6.4. Дебіторська заборгованість

	тис.грн.	
Дебіторська заборгованість	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018 р.
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги, у тому числі:	797	748
<i>Винагорода за управління активами ІСІ</i>	797	748
Всього	797	748

КУА отримує винагороду за управління активами інвестиційного фонду. Порядок розрахунку винагороди визначається Регламентом інвестиційного фонду: винагорода встановлюється у співвідношенні до вартості чистих активів інвестиційного фонду. Визначення вартості чистих активів інвестиційного фонду здійснюється за станом на кінець останнього робочого дня звітної місяця. За підсумками фінансового року, здійснюється остаточний перерахунок винагороди за рік на підставі розрахунку середньорічної вартості активів інвестиційного фонду, здійсненому за даними щомісячних розрахунків чистих активів.

Прострочена дебіторська заборгованість відсутня.

6.5. Грошові кошти

	тис. грн.	
	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018 р.
Каса, грн.	-	-
Грошові кошти на банківських рахунках, грн. (ПАТ «МТБ БАНК»)	5,6	9
Грошові кошти на банківських рахунках, грн. (АБ «Південний»)	4,4	5
Всього	10	14

6.6. Дебіторська заборгованість по розрахункам з бюджетом

	тис.грн.	
	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018 р.
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом, у тому числі	1	3
<i>податок на доходи фізичних осіб</i>	-	3
<i>Податок на прибуток</i>	1	
Всього	1	3

6.7. Інша поточна дебіторська заборгованість

	тис.грн.	
	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018 р.
Інша поточна заборгованість, у тому числі:	6055	6243
<i>Заборгованість за договором купівлі-продажу цінних паперів</i>	5649	5696
<i>Інша</i>	406	547
Всього	6055	6245

6.8. Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги

	тис.грн.	
	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018р.
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, у тому числі	6	3
<i>Заборгованість за оренду</i>	6	3
Всього	6	3

Кредиторська заборгованість на кінець звітного періоду носить поточний характер і не вважається простроченою.

6.9. Кредиторська заборгованість по розрахункам з бюджетом

тис.грн.

	31 грудня 2019 р	31 грудня 2018р
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом, у тому числі	10	1
податок на прибуток	10	1
Всього	10	1

6.10. Капітал

Станом на 31.12.2019 року загальний розмір власного капіталу Товариства складає суму 10529 тис. грн., з яких статутний капітал становить 7 000 тис. грн., інший додатковий капітал 3409 тис.грн., резервний капітал 7 тис грн., нерозподілений прибуток 113 тис. грн. Статутний капітал сформований на 100% за рахунок вкладів учасників в грошовій формі.

Власний капітал	31 грудня 2019 р	31 грудня 2018р
Зареєстрований (пайовий) капітал	7 000	7 000
Додатковий капітал	3409	3620
Резервний капітал	7	4
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	113	68
Всього	10 529	10 692

Статутний капітал сплачений засновниками у повному обсязі.

тис. грн.

Найменування	31 грудня 2019р		31 грудня 2018р.	
	Розмір статутного капіталу (тис. грн.)	%	Розмір статутного капіталу (тис. грн.)	%
Сідельніков А.В.	7000	100	7000	100
Всього	7000	100	7000	100

Резервний капітал

тис. грн

	За період, що закінчився:	
	31 грудня 2019 р	31 грудня 2018р
Резервний капітал на початок періоду	4	3
відрахування до резервного капіталу:		
прибуток за попередній період	10	5
Відсоток (%)	25	25
сума, яка направлена до резервного капіталу	2,5	1
Резервний капітал на кінець періоду	6,5	4

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Судові позови

У ході своєї звичайної господарської діяльності Товариство за рік що минув не брало участі у судових розглядах та до нього не висувались різні претензії. Станом на звітні дати Товариство не виступало стороною в жодному судовому процесі.

7.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.4. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Протягом звітного періоду у Товариства виникали операції з пов'язаними сторонами, а саме оплата праці провідному управлінському персоналу Товариства у сумі 97,2 тис.грн. Компенсації, бонуси та інші додаткові виплати керівництву не здійснювалися.

8. Політика управління ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Максимальний рівень кредитного ризику Товариства відображається в балансовій вартості фінансових активів у звіті про фінансовий стан.

Товариство здійснює постійний моніторинг невиконання зобов'язань клієнтами та іншими контрагентами, визначених на індивідуальній основі, та вводить цю інформацію в свої процедури контролю кредитного ризику.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство укладає угоди виключно з відомими та фінансово стабільними сторонами. Операції з новими клієнтами здійснюються на основі попередньої оплати. Дебіторська заборгованість підлягає постійному моніторингу. Відносно кредитного ризику, пов'язаного з іншими фінансовими інструментами, які включають фінансові інвестиції, доступні для продажу, ризик пов'язаний з можливістю дефолту контрагента, при цьому максимальний ризик дорівнює балансовій вартості інструменту.

8.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в цінні папери та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в цінні папери та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком. На основі аналізу історичної волатильності фондового індексу ПФТС керівництво Товариства визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-26,27%. Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Товариство не було схильне до валютного ризику оскільки не мало жодних монетарних активів або зобов'язань деномінованих в іноземній валюті.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво контролює частку відсоткових фінансових інструментів в активах Товариства. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків й також контролює їх максимально припустимий розмір. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

8.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозує потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	6	-	-	-	6
Кредиторська заборгованість по розрахункам з бюджетом	-	10	-	-	-	10
Всього	-	16	-	-	-	16
Рік, що закінчився 31 грудня 2018 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	3	-	-	-	-	3
Кредиторська заборгованість по розрахункам з бюджетом	1	-	-	-	-	1
Всього	4	-	-	-	-	4

9. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих

висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

За результатами господарської діяльності у 2019 році вартість чистих активів Товариства більша за розмір статутного капіталу Товариства.

Розмір власного капіталу Товариства станом на 31.12.2019 р. відповідає вимогам п. 12 Розділу 3 Глави 2 Рішення НКЦПФР № 1281 від 23.07.2013 р. «Про затвердження Ліцензійних умов провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) » та є не меншим ніж 7 000 000 грн.

Відповідно до Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, затвердженого рішенням НКЦПФР № 1597 від 01.10.2015р. (з врахуванням змін) Товариство розраховує такі показники:

- 1) розмір власних коштів;
- 2) норматив достатності власних коштів;
- 3) коефіцієнт покриття операційного ризику;
- 4) коефіцієнт фінансової стійкості.

Значення всіх показників, які розраховує Товариство, відповідають нормативним значенням, встановленим законодавством для компаній з управління активами.

Товариство розрахувало усі необхідні показники і подала їх в установленому порядку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Товариство забезпечує дотримання показників пруденційних нормативів, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку, з фіксацією такого розрахунку на паперових та електронних носіях.

10. Події після Балансу

При складанні фінансової звітності Товариство враховує події, що відбулися після звітної дати та відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСБО10

Після дати балансу жодних значних подій, які могли б вплинути на здатність Товариства продовжувати свою безперервну діяльність, або таких, що вимагали б коригування оцінки балансової вартості показників звітності, не сталося.

Керівник

Головний бухгалтер

Кульчицький Р.В.

Байталюк В.М.